

[Svend Aage Jensen]

vagten. CD har altid fundet såvel bilskatterne som benzinafgifterne urimelig høje, og det vil tjene et dårligt formål at forhøje benzinafgiften yderligere. Hvis det derimod rent teknisk var muligt at anvende en del af gassen fra Nordsøen i bilerne i stedet for benzin og samtidig gøre den afgiftsfri, ville vi utvivlsomt få en mere miljøvenlig bilpark.

Kigger vi på omverdenen, falder forureningsproblemerne i Østeuropa mest i øjnene. Det er et ufatteligt griseri, de tidligere systemer har efterladt sig, og det vil tage årtier – århundereder, hvis vi tager atomaffaldsdeponeringer med – at få fjernet sporene. Mange floder i det gamle Sovjet betegnes som rene kloakker, og byerne langs Østersøen udleder deres spildevand aldeles urensset. Det er ikke spor mærkeligt, at torsken har svært ved at overleve og bornholmerne med den. I de baltiske lande frygter man for, hvad der gemmer sig i jorden i de områder, som den russiske hær endnu ikke har trukket sig tilbage fra. Disse problemer skal naturligvis ikke få os til at glemme ulandene, men det må være en nærliggende opgave i samarbejde med de øvrige EF-lande at yde Østeuropa den nødvendige hjælp, så dette område så hurtigt som muligt kan blive en ligeværdig part i et fælles Europa.

Det er ganske tankevækkende, at der år 1900 var ca. 1,5 milliarder mennesker på Jorden. I år 2000 vil der være ca. 6 milliarder, og i år 2050 vil der være ca. 12 milliarder, hvis den nuværende trend fortsætter. Hovedparten af befolkningstilvæksten vil finde sted i den tredje verden. Såfremt målet for udvikling af levestandarder for disse mennesker alene er en anstændig bolig med elektrisk lys, el til madlavning og til oppumpning af vand, vil en udbygning af antallet af de nødvendige kulfyrede elværker – mange af disse lande har jo relativt let adgang til kul, og det er billigt – medføre en forøgelse af CO₂-udslippet fra de nuværende 9 gigaton pr. år til ca. 100 gigaton pr. år, såfremt der ikke skrives kraftigt ind mod afbrænding af fossile brændstoffer, og 100 gigaton om året kan vi jo slet ikke leve med.

Derfor er CD af den opfattelse, at skal vort øgede energibehov dækkes på en miljømæssigt forsvarlig måde i fremtiden, kommer vi ikke uden om anvendelse af kernekraft. Den har nu været anvendt i ca. 40 år, og nutidens sikkerhedssystemer for nukleare anlæg bør ikke give

anledning til bekymring. I en ikke alt for fjern fremtid må vi håbe at videnskaben har løst opgaven om udvikling af den bebudede friktionsreaktor; med den vil spørgsmålet om Jordens fremtidige energiforsyning være løst.

Indtil da må Danmark via organisationerne under FN medvirke til at skabe bedre handelsbetingelser for ulandene. Det er vigtigt for disse landes økonomiske udvikling, at de så frit som muligt kan afsætte deres varer til i-landene. Danmark har også den nødvendige teknologi til både søgning af vand, oppumpning og standsning af ørkenudbredelse. I øjeblikket er en række danske virksomheder i gang med FN-projekter i Tunesien. Sådanne projekter kunne tænkes igangsat for en del af de bi-standsmidler, Danmark giver til ulandene, og vi har arbejdskraft nok i Danmark til at udføre de projekter dernede. Der går i øjeblikket ca. 7.500 ingeniører ledige, og det vil være en god idé at sætte dem på nogle af disse projekter.

Det er under alle omstændigheder en forudsætning for en fremtidig fredelig verden, at de økonomiske forskelle mellem ulandene og i-landene mindskes ved, at i-landene overfører såvel teknologi, knowhow og penge til disse lande, selv om det må medføre, at vi i den mere velstillede del af verden må acceptere en reduceret forbrugsfremgang en kort overgang.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Nu forstår jeg godt, at CD gerne vil markere et særstandpunkt her i debatten, men jeg synes egentlig også, man burde kunne se fornuften i det.

CD's ordfører siger, at vi skal satse på udbygning af kernekraft, men når vi kigger os rundt i verden lige nu, vil jeg spørge CD's ordfører: Hvor er det fantastiske argument for, at vi skal i gang med at udbygge kernekraften nu? Vi ved, at i det land, vi regner som det mest sikre kernekraftland, nemlig Sverige – som desværre har placeret et kraftværk, hvor det ikke burde være, og som hurtigst muligt burde lukkes – har man kæmpeproblemer. Der bliver holdt en konference på fredag, hvor det skal diskuteres, hvordan man får styr på sikkerheden i de a-kraftværker, man kalder verdens sikreste.

Og se på den risiko, der er for uheld lige i nærheden af os, i Litauen og i Skt. Petersborg-